

Strukturen og principperne for anvendelsen af denne afgift fastlægges af medlemsstaterne i overensstemmelse med de følgende artikler samt tillæggene A og B.

Artikel 2

Merværdiafgiften omfatter:

- a) Leverancer af genstande og tjenesteydelser, som en afgiftspligtig foretager i indlandet mod vederlag;
- b) Indførsel af genstande.

Artikel 3

Som »indland« anses det område, inden for hvilket den pågældende stat anvender merværdiafgiften; det nævnte område skal principielt omfatte det samlede territorium, indbefattet de territoriale farvande.

Artikel 4

Som »afgiftspligtig« anses den, som regelmæssigt med eller uden henblik på at opnå tjeneste selvstændigt præsterer ydelser, som falder ind under producent-, handels- eller tjenesteydelsesvirksomhed.

Artikel 5

1. Som »levering af en genstand« anses overdragelsen af retten til som ejer at råde over en fysisk genstand.

2. Som leveringer i stk. 1's forstand anses endvidere:

- a) Overgivelsen af en genstand ifølge en kontrakt, som vedrører udlejning af en genstand i et bestemt tidsrum eller afbetalings salg af en genstand, og som indeholder forbehold om, at ejendomsretten erhverves senest ved betaling af den sidst forfaldne rate;
- b) Overdragelsen af ejendomsretten til en genstand mod betaling af en erstatningsydelse ifølge en offentlig myndigheds bestemmelse;
- c) Overdragelsen af en genstand ifølge en aftale om indkøbs- eller salgskommission;
- d) Afleveringen af en rørlig genstand, der er fremstillet ifølge en værkslejekontrakt, det vil sige overgivelsen til bestillingsgiveren af en rørlig genstand, som bestillingstageren har fremstillet af materialer, der af bestillingsgiveren er udleveret ham til dette formål, uanset om bestillingstageren selv har

fremskaffet en del af de anvendte materialer eller ej;

- e) Afleveringen af byggearbejder indbefattet sådanne ydelser, som vedrører indbygningen af rørlige genstande i fast ejendom.

3. Med leverancer mod vederlag sidestilles:

- a) En afgiftspligtigs udtagelse af en genstand fra hans virksomhed til privat forbrug eller til vederlagsfri anvendelse som gave;
- b) En afgiftspligtigs anvendelse til virksomhedens formål af en genstand fremstillet eller udvundet af den pågældende selv eller af tredjemand i henhold til en værkslejekontrakt.

4. Som leveringssted anses:

- a) I tilfælde, hvor genstanden forsendes eller transporteres af leverandøren, af erhververen eller af tredjemand: det sted, hvor genstanden befinder sig på tidspunktet for forsendelsens eller transportens påbegyndelse;
- b) I tilfælde, hvor genstanden ikke forsendes eller transporteres: det sted, hvor genstanden befinder sig på tidspunktet for leveringen.

5. Afgiftspligten er indtrådt på det tidspunkt, på hvilket leveringen bliver udført. Ved leveringer, for hvilke der, før leveringen foretages, er sket forudbetalinger, kan det imidlertid bestemmes, at afgiftspligten er indtrådt allerede på tidspunktet for fakturaens udstedelse eller dog senest på tidspunktet for modtagelsen af forudbetalingen, og nærmere bestemt for et beløb svarende til fakturaens pålydende eller det modtagne beløb.

Artikel 6

1. Som »tjenesteydelse« anses enhver ydelse, der ikke er en levering af en genstand i artikel 5's forstand.

2. De i dette direktiv indeholdte bestemmelser om beskatningen af tjenesteydelser er kun bindende for de i tillæg B opførte tjenesteydelser.

3. Som stedet for en tjenesteydelse anses principielt stedet, på hvilket den ydede tjeneste, den afståede eller overladte rettighed eller den udlejede genstand anvendes eller udnyttes.

4. Afgiftspligten er indtrådt på det tidspunkt, hvor tjenesten er præsteret. For tjenesteydelser af ubestemt varighed eller tjenesteydelser, som overskrider et bestemt tidsrum